

בס"ד כו' טבת ה'תשע"ה
 הדלקת נרות - 16:40
 צאת השבת - 17:32
 רבנו תם - 18:04
 לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה חמש עשרה - עלון מס' 751
 @ השבת מברכין. ר"ח שבט יחול בע"ה ביום רביעי.
 יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה, לששון ולשמחה
 לבשורות טובות ישועות ונחמות, לפרנסה טובה
 בריאות איתנה ואושר אמיתי לנו ולכל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידון: "כזה אמר"
 (יחזקאל כח)

פרשת וארא

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה הרביעית
 בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלניני הפרשה:

- ← משה מביא את בשורת הגאולה לבני ישראל.
- ← משה ואהרון בבית פרעה.
- ← שבע מכות על פרעה ועמו.
- א. מכת דם. ב. מכת צפרדע. ג. מכת כינים.
- ד. מכת ערוב. ה. מכת דבר. ו. מכת שחין.
- ז. מכת ברד.
- ← פרעה עדיין מכביד ליבו ומסרב להוציא את בני"י.

מ"אן שלח את העם"
 אחד מהמקובלים מהדור הקודם עשה שאלת חלום, מדוע
 אנו לא נגאלים? ענו לו "מאן שלח את העם" בגלל שלא
 אומרים **אמן כראוי**, ש"מאן" אותיות אמן.
 מ"גם אני שימתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים"
 מעבדים אתם" (ו, ה)
 מה היתה עיקר הצעקה? - לעולם יש לעבוד את ה' מתוך
רצון טוב ומתוך שמחה, ואולם במצרים היה פרעה הגורם
 העיקרי שהניעם לעבודת ה' ... ועל זה הצטערו ביותר:
 "את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אותם"
 נאקתם היתה על אשר המצרים הם המעבידים אותם.
 והם אלו המניעים אותם לעבודת ה'. (אדמו"ר ר' משה מקוברין)

פרפראות כהודיטי שבט
 הרבי אמר לתלמידיו שבתקופה הזו כל שבועיים יש
 שמחה בעם ישראל: ר"ח שבט, ט"ו שבט, ר"ח אדר,
 פורים, ר"ח ניסן, פסח, ר"ח אייר, י"ד אייר פסח שני,
 י"ח אייר ל"ג בעומר, ר"ח סיון, חג השבועות. **שה'**
יעזור לנו שיהיה כל השנה שמח.
 ← **שבט** ר"ת שמרם ברכם טהרם.
 ← עוד ר"ת שישמע בישורות טיבות.
 ← ועוד רמז לטובה, ואין בישבטיי כושל.

ט"ו בשבט הוא חצות הלילה של השנה. עד אז
 החורף מתעצם ומט"ו בשבט ואילך נחלש החורף
 ומתחילה צמיחה מחודשת בטבע ובאדם.
 רואים מכאן יסוד גדול בחיינו: **נקודת האור מפציעה**
דווקא בשאו של החושך.
 רמזים: רפ"ח אותיות חרף. חורף זה זמן החשכה, זמן
 העבודה, להעלות הניצוצות. **בט"ו בשבט זהו זמן**
הפריחה. לאחר הבירור של הניצוצות נולד
פרח=אותיות רפ"ח.

פינת הניבים והפזמונים
תקצר היריעה = הנושא רחב מפידי לכסותו
במלים ספורות או בזמן קצר. יריעה = א. רצועה
ארפה של אריג או עור, ב. גליון של קלף לכתובה.
דוגמה: השר הסביר לאורחיו כי לא יוכל לפרט את
 כל מהלכי המלחמה, וכי תקצר היריעה מלהכיל בזמן
 כה קצר כל כך הרבה פרטים.
מקור: ואת המשכן תעשה עשר יריעות [שמות כו א].
 אין פותחין ביריעה פחות משלושה דפים [מסכת
 סופרים ב ז]. (ניבונכו)

"יורא פריעה כי הדל המטר והברד והקולות וייסף
 לחטוא" (ט"ו ל"ד)
 תמוה. פרעה ביקש: "העתירו אל ה' ורב מהיות קולות
 אלוקים וברד". אם כן מדוע **שוב חזר בו?** אלא פרעה
 אמר שיתפללו שיחדלו קודם הקולות ואחר כך הברד.
 אך רצה הקב"ה להכביד ליבו וחדל המטר והברד
 והקולות. הברד קודם לקולות. וכיוון שראה פרעה כי
 חדל הברד קודם הקולות ולא נעשה בדיוק כפי שסיכמו
 - לכן ויוסף לחטוא.
 מ"הנו לכם מופת"
 מה הפירוש **לכם**, אלא אלו שעושים כישוף הם עושים
 רק **לזולת** אבל **לא לעצמם**, כי הם יודעים שהוא שקר,
 וזה שאמר פרעה תנו "לכם" מופת, עשו מופת שזה
 יהיה **גם לכם מופת.**
 מ"התכל הצפרדע והכס את ארץ מצרים" (ח' ב')
 למה נקראו **צפרדעים**, כי הם יודעים להבחין מתי
 בוקר, וזה שתי מילים **צפר דעה = יודעים מתי צפרא**
 דהיינו בוקר.

הסירו ממשול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

חודש שבט - ספר התודעה

חודש שבט הוא האחד-עשר במניין החודשים שמתחיל מניסן. ואילו בספירה הרגילה, כשאנו מונים שנים וחודשים בתוך השנה - הרי הוא חמישי לתשרי, שבו מתחילה השנה. ובמקרא הוא נקרא תמיד החודש האחד-עשר, ככתוב: "ויהי בארבעים שנה בעשתי-עשר חודש" (דברים א). מקור השם בבלי - "סבטו" מלשון "מכה", על שם הרוחות הנושבות בו. יש הטוענים כי שם החודש הוא מלשון "ענף זמורה", המסמל את פריחת האילנות בחודש הזה. מזלו של החודש הוא דלי - סמל לבורות המים המלאים והדליים שבהם היו שואבים את המים, כדי להשקות את העצים ואת הנטיעות.

סגולות טובות לימי השובבים:

א. להסתכל באותיות ספר תורה. ב. לא להסיח דעתו מן התפילין. ג. להקפיד לברך ברכת המזון בכוונה. ד. לכוון בברכות השחר ובברכת הכהנים. ה. לזכות להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת. ו. להיזהר בנטילת ידיים. ז. לא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת. ח. לא להפסיק בין מים אחרונים לבין ברכת המזון. ט. לאכול שיירי הלחם של המוציא. י. לטרוח בעצמו בהכנות לשבת קודש. יא. להשתדל להזיע בהכנות מצוה.

"בניד כשחילי זתים" - חינוך

כתב בספר "בני יששכר", לרבי צבי אלימלך מדינוב זצ"ל: "מה שקיבלנו מרבותינו להתפלל בט"ו בשבט כשר, יפה ומהודר, שיזמין ה' יתברך בעת המצטרך למצוה ומקשרים תפילה זו גם לחינוך. ולכן בר"ח שבט טוב להתפלל על חינוך הילדים ושימות לב לגידולם מההתחלה.

צריך לגדל את הילד בהתאם לעניינו. כך יצא ילד בריא ולא מעוקם. קודם כל, בהתאם לעניינו כילד מישראל - ובזה יש מכה משותף רחב. ככלל, התורה - על ערכיה, מידותיה, מצוותיה, תכניה - היא המזון הטבעי לאדם מישראל משחר ילדותו.

ההתגדלות היא בהשקיה, בתפילה, בתקווה. כללו של דבר, עיקרה בריבוי חיוב. אכן, יש גם מקום לערוגה, ה"יצלחת" שמסביב לעץ. צריך תיחוס, התרגלות - באופן לא אגרסיבי - בגבולות; בשיתוף הסברה לפעמים, על מטרם. מלבד עצמם, הם גם בונים כח של איפוק כשהם במידתם הנכונה.

ולפני הכל ומעל הכל התפילה היא, כמובן, לה'. היא לא לחץ על הילד. ההשתדלות שלנו היא בטיפוחו הסבלני והמתמיד, המכבד והאוהב, המחנך.

כל הישועות והברכות

כיהודה יפה צברי הי"ד שתרמו לסעודה הרביעית בלוי"ן. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם ויתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם מתוך אושר, פרנסה טובה לאורך ימים ושנים טובות ונעימות. וזיווג הגון לרעותו ולהדר בנות יפה.

קול פיו קול אמת, קול חנן קול לב מזל טוב ואיחולים לבנים ללידונו משה וליאירה ישראל'י הי"ד יעקב ודיאנה יום-טוב הי"ד לנישואי צחיאל עם תרצה מנב"ת יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל!**

שיעור התורה הגדול בתבל

מקום מיוחד לשי"ם ארגון "אברהם יג"ל" משך בלוי"ן בל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

ברכה והצלחה

לעמרם וריטה מלכה על הסיוע לזיכוי הרבים. שיתברכו ברפואה שלימה ובפרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובשמיות. לרפואת והצלחת לירן בן ריטה שיזכה לזיווג הגון משרוש נשמתו.

מכרות ואיחולים לפסיים

לדוד ושרירן כהן הי"ד להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימתנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה. וברכה והצלחה לציפורה כשר מנב"ת לחיים ושושנה כהן הי"ד שיררו נחת מיוצאי חלציהם

פסעה סופה ואיחולים

נפתח ביבנה גמ"ח ע"ש רבי (רחמים) ז"ל ציוד רפואי ומוצרי תנוקות למשפחות נזקקות עם ילדים. ניתן להשיג מכשירי אדים אינהלציה, משאבות חלב, בקבוקים, מוצצים ועוד. אפרים 050-2624643 (כל יום משעה 16:00)

מכרות ואיחולים לפסיים

לדוד ושרירן כהן הי"ד להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימתנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה. וברכה והצלחה לציפורה כשר מנב"ת לחיים ושושנה כהן הי"ד שיררו נחת מיוצאי חלציהם

מכרות ואיחולים לפסיים

לדוד ושרירן כהן הי"ד להולדת הבת מנב"ת יה"ר שתגדל כאימתנו הקדושות שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה ותצלח בכל דרכיה. וברכה והצלחה לציפורה כשר מנב"ת לחיים ושושנה כהן הי"ד שיררו נחת מיוצאי חלציהם

למשפחת כהן-זדה היקרה

צוות העלון "אברהם יג"ל" משתתף בצערכם במות הצנועה הצדקת **זרי** (זרבן) **כהן-זדה** בת רחל ז"ל שנפטרה השבוע ז' טבת נשגרת תנחומינו למשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

לע"י הישר והענו

אפרים עמרני ז"ל בן **ששון ורבקה ז"ל** נפטר ב' שבט יום חמישי פקידת שנתו

לע"י הצנועה והענוה

ג'הרן מועלמי ז"ל בת **אלעזר ומסעודה ז"ל** נפטרה ג' שבט יום שישי פקידת שנתה

לע"י הצנועה והענוה

רבקה עמרני ז"ל בת **ראובן וזליכה ז"ל** נפטרה ב' שבט יום חמישי פקידת שנתה

למשפחת אלביליה היקרה

צוות העלון "אברהם יג"ל" משתתף בצערכם במות הצנועה הצדקת **זוהרה** (זוי) **אלביליה** בת פריחה ז"ל שנפטרה השבוע ז' טבת נשגרת תנחומינו למשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

לע"י הצנועה והענוה

רבקה עמרני ז"ל בת **ראובן וזליכה ז"ל** נפטרה ב' שבט יום חמישי פקידת שנתה

למשפחת אלביליה היקרה

צוות העלון "אברהם יג"ל" משתתף בצערכם במות הצנועה הצדקת **זוהרה** (זוי) **אלביליה** בת פריחה ז"ל שנפטרה השבוע ז' טבת נשגרת תנחומינו למשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד.

לע"י הצנועה והענוה

רבקה עמרני ז"ל בת **ראובן וזליכה ז"ל** נפטרה ב' שבט יום חמישי פקידת שנתה

שבת שלום זמבזדק

בריאות והחלמה איתנה: גולשן באבאי בת מרים מנב"ת אילן רפאל פרץ בן אנט הי"ד שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעה באבאי בת מיכל מנב"ת זליכה גמזו בת חנה מנב"ת לאה בלקר בת מרסל מנב"ת איילה גואטה בת ציפורה מנב"ת ובכללם לרפואת כל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דיני בציעת הפת (המשך)

יב. בשבת ויום טוב שיש מצוה לאכול, יש אומרים שאם הפסיק בין הברכה לטעימה ואמר שיתנו אוכל לבהמה, הוי הפסק. אחר דבשבת ויו"ט אין איסור לאכול קודם שיתן אוכל לבהמתו. ויש חולקים, ובדיעבד אין צריך לחזור ולברך. [ילקוט יוסף דיני ברכות עמוי קטן].

יג. המגדל כלב בביתו (כגון ביישובי ספר, או באופן שמותר לגדל כלב), או חתול, וכדומה, צריך להזהר לכתחלה שלא לאכול קודם שיתן בפניהם אוכל, שגם בבהמה וחייה טמאים יש להזהר בזה לכתחלה. [ילקוט יוסף, חלק ג' דיני ברכת המזון וברכות עמוד קטז].

יד. כל האיסור לאכול קודם שיתן מאכל לבהמתו, הוא בבהמה שלו, אבל בבהמה של אחרים הנמצאת בחצר, ואין מוטל עליו להאכילה, מותר לאכול קודם שיתן לפניה מאכל. [הליכות עולם חלק א' עמוד שנב].

טו. שכח ואכל ולא בירך המוציא, אם אפשר לו לאכול עוד מעט מהפת, טוב שיברך ויאכל. ואם סיים סעודתו ואי אפשר לו לאכול עוד מהפת, לא יברך המוציא אחר האכילה. ואם הוא מסופק אם בירך המוציא או לא, אינו חוזר ומברך. ומותר לו לאכול לכתחלה בלי ברכה [כשיש לו ספק אם בירך]. ואם אפשר ישמע הברכה מאחר ויצא ידי חובתו. [ילקו"י, הלכות ברכות עמי קיח].

טז. מי שטעה ובירך על הלחם בורא פרי האדמה, או שהכל, או בורא מיני מזונות, ולא תיקן תוך כדי דיבור לומר המוציא לחם מן הארץ, דעת הריטב"א [פ"ג מהלכות ברכות] שלא יצא ידי חובתו, אחר שחכמים הפקיעו שם של פרי בנוסח הברכה. ויש אומרים שיצא ידי חובתו, דסוף סוף החטים יצאו מהאדמה, ולא שיקר בברכתו. אולם לכולי עלמא אם בירך על הלחם בורא פרי העץ, לא יצא ידי חובה, וחייב לחזור ולברך. והוא הדין בעוגה שאם בירך עליה בורא פרי האדמה, יצא. ואם בירך על היין בורא פרי העץ יצא. [ילקו"י, ח"ג ה' ברכות עמוד קיט].

יז. אם במקום ברכת המוציא אמר בריך רחמנא מלכא מאריה דהאי פיתא, יצא. ובמקום שיש ספק או מחלוקת בפוסקים אם לברך או לא, אין לברך אפילו בלשון תרגום, כגון בריך רחמנא מלכא דעלמא וכי', שגם בזה יש חשש איסור ברכה לבטלה, אלא יהרהר הברכה לבבו ודיו. והנהוגים לתרגם בליל פסח את ברכת אשר גאלנו בלשון ערבי, אחר שאמרוהו בלשון הקודש, אין למחות בידם בחזקה, שיש להם על מה שיסמוכו. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמי קכא].

יח. הבוצע יטעם ראשון, ואין המסובים רשאים לטעום מהלחם עד שיטעום הבוצע. ואם כל אחד אוכל מכרו ואין כולם זקוקים לכך שביד הבוצע, רשאים לטעום קודם. ובשבת ויום טוב נוהגים שבעל הבית בוצע על ב' ככרות, וכל בני הבית יוצאים בברכתו י"ח לחם משנה. והמברך יכוין להוציאם י"ח, וגם הם יכוונו לצאת י"ח. ואם רוצים לטעום קודם שיטעם הבוצע, צריך שיהיה לפני המסובים לחם משנה חוץ ממה שלפני הבוצע, ואז יהיו רשאים לטעום קודם הבוצע. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד קכב].

יט. אין נותנין לאחרים הלחם ביד, שאין נותנין ביד אלא לאבל. אלא יניח על השולחן לפניהם. והוא הדין בזה גם לבניו הקטנים היכולים ליקח הלחם שלפניהם. [ילקו"י דיני חינוך קטן עמוד קלד]. ולא יבצע פרוסה קטנה מאד להמוציא, שנראה כצר-עין, וכן לא יבצע פרוסה גדולה מדי, שלא ייראה כרעבתן. אך בשבת יכול לבצוע פרוסה שתספיק לו לכל הסעודה. [ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד קכב].

"מכל מלמד" השכלתי..."

כח הדיבור - פרשת וארא

אחד מהמכמנים של התורה הקדושה הוא "רמז". מה קשור "לכח הדיבור"? ידוע כשמדברים לשון הרע, 3 נפגעים. המדבר, השומע וזה שמדברים עליו. בזה שאמר השם יתברך למשה שעם ישראל ישמרו את "כח הדיבור" אז יזכו לגאולה ממצרים. ידוע מהו "כח הדיבור" של המצרים בכח הטומאה שיש בהם. מעיד הכתוב על החרטומים והאותות והמופתים שלהם. ניקח גזירה שווה לכל יהודי, אם חלילה ידבר לשון הרע, רכילות וכיוצ"ב, נותן כח לסיטרא אחרא רחמנא ליצלן. מדוע נבחר תנ"ך? לפי רש"י זהו נחש. דהיינו אם תשתמשו באומנות הנחש בצד הטומאה, גם בכך אנו עומדים ומשתמשים "בכח הדיבור", לצד הקדושה בתפילות וברכות. בא הפסוק "ויבלע מטה אהרון את מטתו". זה כבר נאמר בפרקי אבות, דע מה תשיב לאפיקורוס. כאשר משתמש בצד הטומאה, השב תשיב לו בצד הקדושה, ללא פחד, כי זה לעומת זה עשה האלוהים. כאשר יצר הרע לא מבין דיבור, עוברים למכות. והתחיל הקב"ה דווקא במים. עבורנו מים זה התורה הקדושה. המצרים לא הבינו זאת. נפגע להם במים שלהם שזה אלוהים שלהם. ולמה בדם ולא בדבר אחר? ישנו רמז גדול לעם ישראל. מים זה תורה והיא סם חיים כאשר משתמשים בה נכון ולפי הוראות יצרן. אבל חלילה אם משתמש בה קדרום לחפור בו, אזי נהפכת לסם המוות ופה נכנס הדם. כאשר מלבין פניו של אדם נקרא שופך דמים. כאן נכנס היאור רומז לאלוהיו של פרעה. כאשר כועס אדם נדמה כעובד עבודה זרה. נאמר בגמרא "זה הקורע בגדיו בחמתו ומשבר כלים", מסתלקת ממנו הנשמה היהודית ובמקומה נכנסת נשמה של רשע וכך עובד להרבה אלוהות ועונשו גדול. כי כבעשו יבל, שיקר, קילל והלבין פנים. על כל אחת מאלו יש את המדור שלה. שנאמר כל מיני גהנום שולטים בו. המצרים מקבלים על כל מכה גהנום אחר. עם ישראל עם כל זאת שמר על יהדותו, אזי נגאל בעבר, גואל בהווה ויגאל בעתיד בעזרת השם. (מעבדכם הנאמן א.ש.)

"המזונות המרפאים"

טיפים לניקוי רעלים מהגוף (המשך)

א. צום מיצים - יום אחד אחת לשבוע, ובמשך 3 ימים רצופים כשהעונה מתחלפת, או סתם להתחיל את הבוקר עם מיץ ירקות. אחרי צום של 3 ימים חשוב לחזור לאכול לאט ובזהירות, ובכל מקרה - עדיף להתייעץ באיש מקצוע לפני תחילת הצום. בחורף אפשר להחליף את יום הצום באכילת קווקר ואורז מלא במשך היום, ובערב לאכול את המרק של צום המיצים.

ב. סיבים עם סיבים דייסת קווקר או גרנולה או אורז מלא (פריכיות, למשל).

ג. ירקות עליים ירוקים מכילים כלורופיל, ולכן גם הם מומלצים ביותר.

" ואבותינו סיפרו לנו "

מבירא עמיקתא לאיגרא רמה.

הבחור אכן נסע לכותל המערבי בשארית כוחותיו. וכשהגיע לכותל, הוא נצמד לאבנים הקדושות והבכי פרץ מאליו, והדמעות זרמו כמים. שנים הוא לא זכר את עצמו בוכה כפי שבכה באותו רגע. שפתיו כל הזמן מלמלו רחשי תפילה, והמילים יצאו מן הלב, היישר למלכו של עולם. גם בכותל המערבי, זה לא שגרתי לראות גבר בוכה ומתייפח כתינוק, אבל נסיבות המקרה, הביאו אותו למצב איום שכזה.

לאחר דקות ארוכות מאוד של בכיות, ניגש אדם אל הבחור, דפק לו על הגב, ושאל אותו אם הוא צריך עזרה... הבחור הסתובב לקראתו, אולם לא הצליח להירגע מהבכי, ומאידיך הוא גם לא רצה לערב אותו במקרה שלו, כי הוא סבר שאדם אנונימי, לא יצליח לעזור במקרה הקשה שלו. שכן אם הרבנים לא הצליחו לעזור לו, מה הוא כבר יכול לעשות?! אולם לאחר שהאיש הפציר בו לספר לו את מועקותיו בכדי לעזור לו, הוא ניאות לספר לו את הטרגדיה שנחתה עליו ועל אשתו. ואכן לאותו אדם לא היה פיתרון מעשי, אבל הוא אמר לו: "אני רואה שהכאב שלך גדול מכדי שאדם אחד יוכל לשאת אותו, אם יש לך הורים, אולי תשתף אותם במה שעובר עליך"!!

הבחור חשב לעצמו: אם הרב אלישיב אמר לי להגיע לכותל, ובכותל האדם הזה אומר לי לשתף את הורי, מי יודע אולי תצמח מזה ישועה?! והחליט שלא סתם הוא פגש בו! שהרי כאדם מאמין, הוא חונק שאין מקרה בעולם! שכן מקרה הן אותיות: "ה' רקס" וגם אותיות "רק מה". והחליט באותו רגע לקחת את דברי אותו אדם ברצינות, ולשתף את הוריו בבעייתו.

אבל עכשיו נוצרה בעייה חדשה. הבחור היה יתום מאמו, ואביו שהיה בחוץ לארץ בבית חולים גריאטרי. ונודע לו כי הוא למצב קשה מאוד, והרופאים אמרו שימיו ספורים, והוא לא ידע אם יש טעם ללכת לאביו בקשר בבעייתו. לבסוף הוא טס לחו"ל לבית החולים, אולם שם הרופאים לא נתנו לו להיכנס בגלל מצבו הקשה, שכן רוב היום אביו היה ישן, וכמעט שהוא לא היה מתעורר, כך שאין טעם להיכנס אליו. אולם הבחור שהגיע מרחוק, התעקש להיכנס אל אביו, וכשראו הרופאים שהוא לא מוכן לוותר ואין ברירה, הכניסוהו פנימה. כשנכנס הבחור לחדרו של אביו וראהו ישן, הוא החל לבכות גם על מצבו של אביו.

לפתע התעורר אביו מהבכי, וראה את בנו לידו. הבן ניצל את ההזדמנות, וסיפר לאביו כל מה שקרה. כששמע האב את סיפורו של הבן שאינו יכול להתחתן עם גרושתו בגלל שהוא כהן. אביו גם הוא החל לבכות וסימן בידו לבנו את הסימן "לא!!" הבן המופתע לא הבין, והאב סיפר לו אבל בקושי שהוא בעצם... מאומץ!!! ושאינו ואמו האמיתיים של הבחור, נהרגו בתאונת דרכים קשה כשבחור היה תינוק, והוא נמסר לדודו שהחליטו לאמץ אותו.

ולסיום אמר לבחור המופתע: אביך האמיתי לא היה בכלל כהן!!! ואנו הדודים המאמצים לא היה לנו אומץ לספר לך שאתה מאומץ, ולכן החלטנו לשתוק. סוף טוב הכל טוב! הבחור חזר לארץ, ונשא את גרושתו, ונכון להיום יש להם בן ובת!

אמונת חכמים ואמונה בבורא עולם מפיחה תקווה באדם ומורה לו: "אין יאוש בעולם כלל!!" והיא זו שהעלתה אותם "מבירא עמיקתא, לאיגרא רמה!!" (נשלח למערכת בעילום שם)

מעשה מופלא שסופר על בחור חוזר בתשובה שהיה נשוי 11 שנה ולא זכה בילדים. הקשר בן בני הזוג היה כזוג יונים. יחסיהם היו מושתתים על כבוד והערכה הדדי, שהיה למודל הערצה אצל הרבה זוגות. מעולם לא ראו אותם קרוביהם שפניהם חמוצות וזועפות. הגבר מעולם לא הרים קול בבית, ולא מעט בזכות האשה שאף היא עשתה רצון בעלה, ונמנעה מלקדוח לו בראשו כמו קונגו. ביתם היה מקור לחיוכים ופרגונים הדדיים, ואהבתם הלכה והתחזקה עד למאוד.

אולם עם כל זאת, חלל גדול מילא את ביתם. הם לא זכו לזרע של קיימא, ולא היו להם ילדים.

לאחר עשר שנים של טיפולי פוריות קשים אך ללא כל תוצאה, החליט הזוג החלטה לא קלה... לפרק את הקן, וכל אחד מבני הזוג ילך לדרכו וינשא לאחר, ואולי בדרך זו כל אחד מהם יבנה לכשעצמו, ויביא ילדים לעולם.

והזוג אכן התגרש. לאחר שבוע מן הגירושים, צילצל הטלפון בביתו של הבחור, ועל הקו הייתה אמה של גרושתו, (חמותו לשעבר) ובישרה לו שאשתו לשעבר, כבר שבועיים בהריון! נו, מה היינו מציעים לבחור? להחזיר את גרושתו, נכון?! אולם בני הזוג לא היו צריכים אותנו לשם כך, שכן דבר זה ברור מאליו, אלא שהבעיה הייתה, שהבחור היה כהן, וכידוע לכהן אסור לשאת גרושה, ואפילו את גרושתו שלו. (כמובא בשו"ע אבה"ע סימן ו)

עולמם של בני הזוג חשך בעדם! הבחור ואשתו לשעבר, בכו כל אחד בביתו כמו תינוקות שעות על גבי שעות, ובלילות הכריות ספגו ים של דמעות, ולא נרדמו בלילות. אולם הם היו גבורים אמיתיים, ולא העזו אפילו להתראות ולדבר אחד עם השני, כדי שלא יבואו לידי מכשול חלילה.

לאחר זמן מה, הרגישו בני הזוג כי המצב בלתי נסבל. הם הלכו ודעכו נפשית, עד שהחליט הבעל לגשת לשאול בעצת גדולים מה לעשות, כי המצב נורא ואי אפשר להמשיך לחיות כך.

הבחור ניגש אל הרב קנייבסקי שליט"א, והדמעות חנקו את גרונו, ובקושי רב הצליח לספר לרב את כל הסיפור... הרב שמע את הסיפור, ובכה יחד איתו, ואמר לו: שאין לו פתרון בשבילו, כי גם הרב לא יכול היה להפר ציווי בתורה. אולם הוא יעץ לו ללכת לרב אלישיב זצ"ל שהוא זקן הדור ואולי משמיים ירחמו ויסייעו לו בעצה טובה.

הבחור האומלל עשה כדבר הרב, והלך לרב אלישיב, הוא הגיע אל הרב התיישב לצדו, וגם לו סיפר את הסיפור בקול חנוק ועיניים דומעות. כל אותו זמן הרב הקשיב לבחור בקשב רב, ולאחר שסיים הבחור את סיפורו, ישב הרב כשהוא שותק, וחשב כמה דקות. לאחר דקות ארוכות הרב אמר לבחור שפיתרון אין לו נגד גזרת ה', אבל עצה יש לו...

ומהי העצה? העצה היחידה היא תפילה: הרב הציע לבחור שילך לכותל שריד בית מקדשנו אשר מעולם לא זזה שכינה משם, ויבכה בכי תמרורים ויתחנן ויבקש מה', שיושיעו מן העוול הנוראי שאירע לו.